

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/625/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211230861
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1211230861.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., AK so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: J. Y., I. XX.XX.XXXX, B..T..K. XX/XX, O. N., T. W., zastúpený opatrovníčkou Timeou Mačicovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Bratislava II, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 355,67 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 8C/32/2012-56 zo dňa 06. mája 2013, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania a to trov právneho zastúpenia vo výške 25,31 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaviazania odporcu na zaplatenie sumy 355,67 € s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom nezaplatenia dlžnej sumy z Úverovej zmluvy č. 3603087209 zo dňa 15.03.2006. Zároveň rozhodol, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia v sume 82,27 €, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo skutkového zistenia, že právny predchodca navrhovateľa dňa 15.03.2006 uzatvoril s odporcom ako fyzickou osobou zmluvu, na základe ktorej mu poskytol úver 459,04 €. Odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Následne sa však odporca dostal do omeškania so splácaním úveru, čím sa stal celý úver dňa 25.04.2007 splatným.

Po právnej stránke posúdil vec v zmysle ustanovení § 52 ods. 1, 2, 3, § 101 Občianskeho zákonníka, § 497, § 397, § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 92 ods. 2, 3, 4 O.s.p. a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 29.02.2012 vstúpilo z vlastného podnetu do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Vedľajší účastník následne vzniesol námietku premĺčania voči nároku navrhovateľa, nakoľko jeho nárok sa stal splatným dňa 25.04.2007, pričom žalobu podal na súde dňa 29.12.2011, teda po uplynutí trojročnej

premlčacej lehoty. Súd prvého stupňa preskúmal obsah námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom na strane odporcu a jej účinky na daný vzťah medzi účastníkmi konania, pričom zistil, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu patria rovnaké práva a povinnosti ako účastníkovi (t.j. hmotnoprávne i procesnoprávne v zmysle § 94 ods. 4 O.s.p.). Prvostupňový súd zistil, že uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom na strane odporcu neodporuje úkonom odporcu, nakoľko jej úspešné uplatnenie je na prospech odporcu a v neprospech navrhovateľa. Následne sa prvostupňový súd zaoberal otázkou, či v danom prípade podlieha premlčanie nároku navrhovateľa Občianskemu zákonníku (§ 101 OZ) alebo Obchodnému zákonníku (§ 397 OBZ). V tejto súvislosti zistil, že právny vzťah medzi účastníkmi konania sa spravuje prioritne ustanoveniami Obchodného zákonníka. Vzhľadom k tomu, že veriteľ mal pri uzatváraní zmluvy postavenie dodávateľa a dlžník postavenie spotrebiteľa, daný právny vzťah sa spravuje aj spotrebiteľským právom (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Prvostupňový súd mal za to, že daný právny vzťah sa spravuje dĺžkou premlčacej lehoty, ktorá je upravená v Obchodnom zákonníku. Nárok navrhovateľa sa podľa prvostupňového súdu nepremičal v trojročnej premlčacej lehote (§ 101 OZ), ale uplynutím štvorročnej premlčacej lehoty, t.j. dňa 25.04.2011 (§ 397 OBZ). Ak navrhovateľ podal žalobu dňa 29.12.2011, podal ju po uplynutí premlčacej lehoty. Pre rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí žaloby bolo preto rozhodujúce vznesenie námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník mal vo veci plný úspech, preto mu prvostupňový súd priznal proti neúspešnému navrhovateľovi plnú náhradu trov konania 82,27 €, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu advokátom, priznané takto: 1. prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z.) 26,56 €, 2. vyjadrenie zo dňa 29.04.2013 k návrhu na začatie konania (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.) 26,56 €, + režijný paušál 1x á 7,63 €, 1x á 7,81 € t.j. 15,44 €, + 20 % DPH z odmeny 68,56 € t.j. 13,71 €. Odmena spolu vo výške 82,27 €. Súd prvého stupňa preskúmal správnosť vyúčtovania trov právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, a zistil, že právny zástupca si ich vyúčtoval v súlade s § 10, § 14 ods. 1 písm. a, c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Uvedený rozsudok napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním navrhovateľ; jeho odvolanie smerovalo proti výroku, ktorým mu prvostupňový súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Súdu prvého stupňa vytkol nesprávne právne posúdenie veci a poukázal na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Mal za to, že v danom prípade bola namieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., pretože ide o drobný spor ako aj to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva, nakoľko vedľajší účastník na strane odporcu je odborne spôsobilý, znalý danej problematiky. Podľa navrhovateľa prvostupňový súd nemal vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia vo výške zjavne neúmernej výške istiny a povahe konania. Vedľajší účastník v obdobných veciach totiž vystupuje opakovane s obsahovo rovnakými jednoduchými podaniami a musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu. Pri vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. V dôvodoch odvolania opakovane uvádzal a podrobne zdôrazňoval, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právny zástupcom vedľajšieho účastníka na strane odporcu nemožno považovať za účelne vynaložené trovy, pričom poukázal na množstvo rozhodnutí iných senátov odvolacích súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach. Záverom odvolania tvrdil, že rozhodnutím súdu prvého stupňa dochádza len k podpore nekorektného postupu zo strany združení ako vedľajších účastníkov, ktorých prvotný cieľ spočíva v ochrane spotrebiteľa ustúpil snahe o profitovanie z trov právneho zastúpenia. Následne dodal, že vedľajší účastník vstupuje len do tých konaní, kde má záruky úspechu vo veci, a to prostredníctvom jednoduchých opakovaných podaní, čo vedie k nehospodárnemu a neúčelnému priznaniu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania neprizná a zaviazá ho na náhradu trov odvolacieho konania navrhovateľovi.

Opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa podrobne vyjadril v písomnom podaní doručenom súdu prvého stupňa dňa 10.10.2013. Vo svojom vyjadrení uviedol, že má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Rovnako ako navrhovateľ má právo na zastúpenie advokátom. Účelnosť trov odvodzoval z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Zdôrazňoval, že žaloba voči spotrebiteľovi bola zamietnutá na základe jeho aktivity. Argumentoval aj tým, že je nerozhodné akú vedomosť mal o predmete sporu pred vstupom do konania, nakoľko oboznámiť sa so žalobou sa mohol až potom, čo sa stal vedľajším účastníkom. Vo svojom vyjadrení poukázal na viaceré rozhodnutia iných odvolacích senátov v obdobných veciach, pričom z nich vo svojom vyjadrení podstatné časti aj odcitoval. Záverom vyjadrenia navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,31 €.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

V zmysle citovaného ust. § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Za predpokladu, že účastníkovi konania na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje vznikne právo na náhradu trov konania, môže byť náhrada trov konania priznaná aj samotnému vedľajšiemu účastníkovi.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník konania, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Povinnosť nahradiť trovy konania však nezahŕňa všetky trovy, ale iba tie, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Znamená to, že súd nemôže zaviazať účastníka na náhradu tých trov, ktoré druhý účastník počas konania vynaložil zbytočne. Naopak, pokiaľ procesne úspešný účastník konania v priebehu konania vynaložil trovy účelne, súd mu náhradu týchto trov prizná. Vzhľadom na zmysel ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania je súd povinný posudzovať účelnosť vynaložených trov pri každom úkone právnej služby samostatne.

Zo spisového materiálu súdnej veci je zrejmé, že vzhľadom na zamietajúci výrok napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa o uplatnenom nároku navrhovateľa z dôvodu dôvodne uplatnenej námietky premlčania nároku navrhovateľa uplatnenej vedľajším účastníkom na strane odporcu, bol odporca v konaní plne procesne úspešný, a preto mu podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania. Analogicky podľa § 93 ods. 4 O.s.p. právo na náhradu trov konania vzniklo súčasne aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý do konania vstúpil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 29.02.2012.

Odvolací súd považuje za správny záver súdu prvého stupňa, ktorý vzhľadom na úspech odporcu, na ktorej strane vedľajší účastník vystupoval, priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 82,27 € t.j. za 2 úkony právnej služby, trovy

konania ktoré považoval za účelne vynaložené na bránenie odporcu proti navrhovateľovi, ktorý v konaní úspech nemal. Pri určovaní náhrady trov konania súd prvého stupňa správne posúdil účelnosť vynaložených trov zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu vystupujúceho v konaní na podporu odporcu a správne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania za dva úkony právnej služby:

1. prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 26,56 €, 2. vyjadrenie k návrhu na začatie konania zo dňa 29.04.2013 (§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.) vo výške 26,56 €, + režijný paušál 1 x 7,63 € a 1 x 7,81 €, spolu 15,44 € + 20 % DPH z odmeny 68,56 € t.j. 13,71 €. Odmena spolu vo výške 82,27 €.

S poukazom na uvedené skutočnosti má odvolací súd za to, že trovy konania, náhrada ktorých bola vedľajšiemu účastníkovi priznaná, boli potrebné na účelné bránenie práva odporcu v konaní. Z obsahu spisu je zrejmé, že v konaní hájil záujmy odporcu. Vo vyjadrení zo dňa 29.04.2013 vedľajší účastník okrem iného dôvodne uplatnil námietku premlčania nároku navrhovateľa. V predmetnom vyjadrení nejde zo strany vedľajšieho účastníka o akési všeobecné formulácie, ale o konkrétnu a jasnú aplikáciu príslušných noriem Občianskeho zákonníka týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a premlčania t.j. vyjadrenie k veci samej. Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka (č. I. 44 spisu) je citeľný výklad právnej normy, posúdenie skutkového stavu veci a jeho subsumcia pod príslušnú právnu normu. Odvolacie námietky navrhovateľa preto nie sú spôsobilé privodiť iný pohľad na vec a tým zmeniť záver odvolacieho súdu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vykazuje známky vecnej správnosti. Vedľajší účastník poskytol odporcovi pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, hájil záujmy odporcu v konaní, a preto dôvodne a správne prvostupňový súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal podľa podaného vyčíslenia náhradu trov vynaložených v odvolacom konaní za podané vyjadrenie k odvolaniu vo výške 25,31 €, ktoré uložil navrhovateľovi s poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Trovy odvolacieho konania predstavujú teda odmenu advokáta za 1 úkon právnej služby a to písomné vyjadrenie k odvolaniu doručené súdu dňa 10.10.2013, keď odmena advokáta za 1 úkon právnej služby predstavuje s poukazom na § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sumu 13,28 € a aj s poukazom na ustanovenie § 15 písm. a) citovanej vyhlášky predstavuje sumu 21,09 € (13,28 € + 1 x 7,81 € režijný paušál). Táto odmena advokáta bola zvýšená o daň z pridanej hodnoty v zmysle § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o sumu 25,31 € (21,09 € x 20% = 4,22 €), t.j. odmena spolu vo výške 25,31 €.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.